

og der har været udtalt almindelig Tilfredshed med, at Dommerudvalget nu skal gaa bort fra Amdsraadene og skal lægges i Fællesforeningernes Haand. Jeg kan heller ikke sige andet, end at det ser noget mærkeligt ud, at man, naar man har Foreninger, der omfatte hele Provinser, ikke lader disse Foreninger vælge Dommerne ind i Statsdyrskuekommissionerne, og jeg har derfor heller ikke forandret Kommissionens Forslag i saa Henseende. Men jeg maa dog sige, at jeg er ikke fri for at være en Smule betænkelig ved at lade dette Dommerudvalg gaa over i Fællesforeningernes Haand, hvorhen det selvfølgelig gaaar — det nærer jeg slet ikke Tvivl om. Man maa jo dog ikke glemme, at det er Bestyrelsen for Fællesforeningen, der vælger disse Dommere efter Indstilling af Landboforeningerne. — tidligere var det Amdsraadet, der valgte dem, ligeledes efter Indstilling fra Landboforeningerne. Men i Fællesforeningens Bestyrelse kan det saamænd meget godt være, at der, f. Eks. naar Foreningen bevæger sig med Skuer i det sydlige Jylland, ikke sidder et eneste Medlem fra de 3—4 nordligste Amter, og i saa Fald tror jeg dog nok, jeg tør sige, at den bedste Kendskab til, hvem dette Hver særlig skulde overdrages, nærmest maaske kunde findes hos Amdsraadsmedlemmerne, at disse altsaa bedre kunde dømme derom, idet, som bekendt, Amdsraadet er sammensat af 7—9 Medlemmer fra hele Amdsraadskredsen, baade større Ejendomsbesiddere og mindre, om hvilke jeg tør sige, at de alle — der kan naturligvis være Undtagelser — omfatte Landbruget, og særlig Husdyravlen og Husdyrbruget, med varm Interesse og derfor ogsaa vide Besked med, hvad der rører sig i den Retning rundt om i Kredsen. Jeg har imidlertid ikke stillet Forslag om Ændring, og jeg skal heller ikke gøre det.

Der blev dernæst af det ærede Medlem for Viborg Amds 4de Valgkreds (R. Hansen) spurgt om, hvad Dommergrupper vilde sige, hvad Meningen var med Dommergrupper. Jeg skal dertil sige, at naar der er omtalt Dommergrupper, er det netop af det Hensyn, det ærede Medlem nævnte; det er navnlig af Hensyn til Sjælland, hvor Hestene fremtræde i forskellige Racer, saa

at man der kunde vælge Dommere, der særlig havde Betingelser for at bedømme den specielle Race, og jeg vil ogsaa sige, at i dette Tilfælde har Fællesforeningernes Bestyrelse maaske mere Kendskab til, hvorledes Dommere skulde vælges, end de vilde have, hvor Dommere kun vælges til en enkelt Gruppe.

Naar jeg saa gaar over til Avlsforeningerne, komme vi til Spørgsmaalet om, hvorvidt det maa anses for tilstrækkeligt, at der gives 120 Kr. for hver Tyr, eller om man skulde foretrække at beholde 150 Kr., som Kommissionen har foreslaaet. Ogsaa om dette Spørgsmaal har der gjort sig forskellige Anskuelser gældende efter de Udtalelser, der ere faldne fra ærede Medlemmers Side. Jeg tror navnlig ogsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amds 5te Valgkreds (Rosleff) mente, at de 120 Kr. maatte anses for at være fyldestgørende i dette Øjemed. Jeg skal i Forbindelse hermed erindre om, at disse Foreningers Antal stedse stiger, og at altsaa en Forskel mellem 120 og 150 Kr. ikke vil kunne blive af saa ganske ringe Betydning, og jeg skal ogsaa her henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg udtalte den Dag, Loven blev forelagt, at det staar jo inden for de respektive Fællesforeningers Raaderum at kunne klassificere de Beløb, de faa til Tyrene, saaledes at de Foreninger, der raade over de bedste Tyre, kunne faa ikke saa lidt større Tilskud end de, som raade over de mindre gode. Der blev fra det ærede Medlem for Skanderborg Amds 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) udtalt Ønsket om, at man ikke havde sat Alderen for den Dag, fra hvilken Tyre kunne belønnes, til $1\frac{3}{4}$ Aar, men at man kunde være gaaet noget lavere. Jeg har været noget betænkelig ved at gaa ned til Grænsen $1\frac{3}{4}$ Aar, men havde dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at fravige Forslaget, som det er stillet fra Kommissionen.

Saa komme vi til det meget omtvistede Spørgsmaal: Opdrætterforeninger for Kvæg. Derom have Menerne været meget delte, og selve Foreningerne ere jo ogsaa af saa ny Dato, at det vil være vanskeligt at gøre sig aldeles klart, om der ved dem kan naas, hvad der virkelig tilsigtes. Imidlertid har man, som sagt, i Jylland allerede